

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci

žalobce: **J. K.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2016, č. j. 076983/2015/KUSK-DOP/HRO, sp. zn. 076983/2015/KUSK/2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), shora označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“) a domáhal se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu K. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 5. 2015, č. j. OD 37448/15-hru.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

Správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), uvedeným rozhodnutím zamítl námitky žalobce a potvrdil provedený záznam 12 bodů do registru řidičů ke dni 3. 2. 2015.

2. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 3. 2. 2015 celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu s § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, rozhodnutí tedy bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Správní orgán I. stupně rozhodl správně a plně v souladu s platnými právními předpisy.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že ve správním řízení došlo k procesnímu pochybení. Správní orgán nevyslechl policisty jako svědky a spokojil se pouze s oznámením o přestupku a úředním záznamem coby důkazem. Takové důkazy nemohou dle žalobce pro účely správního trestání dostačovat, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73. Správní orgány nedostály své povinnosti a policisty nevyslechly ani v jednom z pěti přestupků. Přestupky tak řádně nepřezkoumaly. Ze zásady *in dubio pro reo* vyplývá, že z žalobcovy karty řidiče mají být umazány alespoň dva body.
4. Konkrétně žalobce nesouhlasí s přestupkem, který byl zapsán do karty řidiče dne 3. 2. 2015. Uvedený skutek nespáchal a blokovou verzi přijal jen proto, že byl v časové tísní a policista ho ovlivňoval výslovným ubezpečením, že tento přestupek není zahrnut mezi jednání, za která jsou připisovány body. Tím navíc policista zvýšil úspěšnost svých postihů. K narušení nestrannosti policie může vést systém hodnocení a odměňování jeho příslušníků.
5. Uložený trest odnětí řidičského průkazu na dobu jednoho roku je pro žalobce zjevně nepřiměřený. Má znemožněn výkon povolání, a tudíž ztíženou možnost obživy. Živí se jako zemědělec a při této práci potřebuje řídit auta a zemědělské stroje. Při odebrání řidičského oprávnění je nucen za sebe získat a platit náhradu. Má tři děti, které vozí do školy v K. a K.. Jsou mu znemožněny cesty k lékaři, na nákupy a na úřady. Není pirát silnic a nikdy nebyl trestán. Řidičské oprávnění potřebuje také proto, že žije na samotě, kde nejsou žádné možnosti veřejné dopravy.
6. Závěrem uvedl, že předložené skutečnosti jsou podkladem pro zvláštní způsob ukončení řízení tzv. uspokojením žadatele podle § 62 s. ř. s. Správní orgán má sám nahlédnout, že v žalobcově případě došlo k pochybení a porušení zákona, a rozhodnout o věci znovu tak, aby došlo k uspokojení žalobce novým rozhodnutím a příčina sporu byla urychleně odstraněna. Pokud se tak nestane, z výše uvedených skutečností plyne, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto navrhl jeho zrušení.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že správní orgán má přezkoumat náležitosti pokutových bloků a v případě, že pokutový blok neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, neprovést zápis bodů na základě takového podkladu. Jestliže je na pokutových blocích podpis přestupce, jenž vyjadřuje jeho souhlas s tímto způsobem vyřízení přestupkového jednání, hledí se na pokutový blok jako na pravomocný správní akt a vychází se z presumpce správnosti správních aktů (viz rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65) Právní moc

rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost a nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Proto si správní orgán I. stupně vyžádal jako podklad pro přezkum zápisu do registru řidičů pravomocné podklady (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgán I. stupně se s námitkami řádně vypořádal, své závěry v rozhodnutí popsal a odůvodnil. V dané věci byly záznamy bodů provedeny v souladu s oznámením o uložení blokové pokuty podle zákona o silničním provozu se všemi zákonem předepsanými náležitostmi.

8. K námitce nevyslechnutí policistů jako svědků žalovaný uvedl, že účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. V žádném ze svých podání žalobce výslech svědků nenavrhoval. Správní orgán vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgány prověřily pravomocná rozhodnutí, která byla podkladem pro zápis bodů, a neshledaly žádné nedostatky. Těmito pravomocnými rozhodnutími (pokutovými bloky) provedl důkaz ke zjištění skutkového stavu. S podklady pro rozhodnutí (shromážděnými pokutovými bloky) se žalobce seznámil, což výslovně potvrdil svým podáním ze dne 23. 4. 2015.
9. K námitce žalobce, že skutek ze dne 3. 2. 2015 nespáchal, žalovaný uvedl, že na pokutovém bloku ze dne 3. 2. 2015 je nesporně uveden podpis žalobce, kterým potvrdil naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku. Žalobce měl dostatek času domáhat se změny pravomocného rozhodnutí. Žalobce požádal o přezkum pravomocného rozhodnutí ze dne 3. 2. 2015. Dne 12. 5. 2015 byla žádost o přešetření jako nedůvodná zamítnuta. Tvrzení žalobce ohledně údajného poučení policisty, že přestupek není bodově hodnocený, není vadou řízení, o které lze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost. I pokud by policista žalobce takto poučil, nemá to vliv na platnost rozhodnutí o spáchání přestupku. Žalobce je naopak povinen se podle § 4 zákona o silničním provozu řídit pravidly provozu na pozemních komunikacích. Součástí zákona o silničním provozu je seznam jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání (příloha č. 1). Neznalost zákona neomlouvá.
10. Konečně k námitce nepřiměřenosti trestu žalovaný uvedl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení za spáchané přestupky není rozhodováno o žádném trestu. Držení řidičského oprávnění není právem hospodářským ani právem osobnostním. Je pouze právem přiznaným a vymezeným příslušnými právními předpisy, vykonávaným ve skupině účastníků silničního provozu. Jako právo vykonávané v určité skupině končí práva žalobce tam, kde začínají práva jiného příslušníka této skupiny. Jestliže žalobce opakovaně porušoval své zákonné povinnosti, čímž ohrožoval právo ostatních účastníků silničního provozu minimálně na bezpečnost, pak jeho právo řídit dopravní prostředek musí ustoupit právům ostatních účastníků silničního provozu, chráněných veřejným zájmem. Žalobce s následky svého vědomého jednání musel být srozuměn, a o to více, pokud byl na držení řidičského oprávnění skutečně závislý kvůli svému bydlišti a podnikání. Žalobci bylo evidováno šest bodů za přestupek, kdy v obci, kde je povolena rychlost 50 km/h, jel opakovaně rychlostí 60 km/h, 63 km/h, 61 km/h. Na eliminaci řidiče ohrožujícího rychlou jízdou v obci ostatní účastníky silničního provozu je veřejný zájem.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
12. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námítky, neshledal.
13. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

14. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci:
Dne 9. 2. 2015 správní orgán doručil žalobci oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 11. 2. 2015 podal žalobce námítky, které odůvodnil tím, že nesouhlasí s přestupkem nahlášeným Policií ČR K., který mu byl do karty řidiče zapsán ke dni 3. 2. 2015. Policistou byl výslovně ubezpečen, že tento přestupek není zahrnut mezi jednání, za která jsou připisovány body. Proti tomuto přestupku taky podal podnět k přezkumnému řízení a navrhl, aby bylo řízení o námitkách přerušeno. Uvedl, že dále nesouhlasí s dalšími přestupky, které má v kartě zaznamenány, což ale dále nespecifikoval. Navrhl, aby byl spis doplněn o veškeré pokutové bloky, které měl podepsat, jelikož oznámení Policie ČR či obecní policie je pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek či kdo jej spáchal, nelze z nich vycházet bez dalšího.
15. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 4. 2. 2015, jednotlivá oznámení o uložení pokut ze dne 4. 2. 2015, 14. 7. 2014, 7. 10. 2013, 28. 2. 2013, 12. 4. 2012, kopie pokutového bloku ze dne 3. 2. 2015, 11. 7. 2014, 2. 10. 2013, 27. 2. 2013, 11. 4. 2012 a fotografie ze dne 11. 4. 2012.
16. Podle pokutového bloku ze dne 3. 2. 2015 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání - doba, místo a popis*“ je uvedeno: „v 10:40 hod, 3. 2. 2015, K., ul. P. řidič porušil § 6 a) z. č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, RZ X“. Žalobce svým podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí části A pokutového bloku.
17. Dne 16. 4. 2015 se žalobce prostřednictvím svého zástupce seznámil s obsahem správního spisu. Ve vyjádření ze dne 23. 4. 2015 uvedl, že pokutový blok č. X, série X ze dne 11. 4. 2012 je vyplněn nedostatečně a neobsahuje náležitosti dle § 85 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Podle tohoto ustanovení se na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. Na výše uvedeném bloku je však uvedeno pouze to, že se žalobce dopustil přestupku „*rychlost v obci, naměřeno 61 km/h*“. Z toho však nelze vyvodit, o kolik byla stanovená rychlost překročena. Z uvedeného rovněž není zřejmé, jaká byla v daném měřeném úseku nejvyšší povolená rychlost. Popis jednání musí být jasný

a určitý, aby nebyl zaměnitelný s jiným jednáním. Uzavřel, že má za to, že tento pokutový blok není způsobilý pro zápis bodů a žádal, aby mu byl zápis z karty řidiče smazán.

18. Dne 6. 5. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. OD 37448/15-hru, kterým zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů. V odůvodnění uvedl, že žalobce podal námitky, které upřesnil pouze tím, že nesouhlasí s přestupkem ze dne 3. 2. 2015. Výtky proti napadenému rozhodnutí o tomto přestupku byly posouzeny (a samotným žalobcem pojmenovány) jako podnět k přezkumnému řízení a tento podnět byl postoupen příslušnému orgánu k jeho posouzení. Zároveň žalobce požádal o přerušení řízení o námitkách a této jeho žádosti správní orgán I. stupně vyhověl. Dále žalobce obecně bez jakéhokoli zpřesnění či konkretizace nesouhlasil s dalšími přestupky. Zpochybnil tak implicitně údaje zapsané v oznámení o uložení blokové pokuty a požádal správní orgán o doložení dalších relevantních podkladů. Ze shromážděných pokutových bloků vyplývá přesná identifikace žalobce včetně podpisu oprávněné osoby a podpisu přestupce stvrzující část A (dříve B) pokutového bloku. Při porovnání pokutových bloků s oznámeními dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že jsou nerozporné. Proto správní orgán I. stupně konstatoval nejen oprávněnost, ale i povinnost k zápisu do evidenční karty řidiče. Bloková pokuta byla uložena za přestupek, který žalobce zpochybňuje, přičemž vlastní převzetí pokutového bloku žalobce stvrdil svým podpisem a údaje na něm odpovídají oznámení. Z toho důvodu správní orgán I. stupně potvrdil oprávněnost zápisu počtu bodů. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Podle § 123b zákona o silničním provozu záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo. Předmětem evidence i řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu není spáchaný přestupek, ale bodový záznam. V řízení o námitkách proto nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Žalobce s pokutovými bloky souhlasil, proto nebyla zahájena řízení o přestupcích. Správní orgán I. stupně konstatoval, že za uvedené přestupky byl zapsán správný počet bodů v souladu s přílohou zákona o silničním provozu.
19. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 6. 5. 2015 podal žalobce odvolání. V odvolání namítl, že z popisu jednání v pokutovém bloku ze dne 11. 4. 2012 nelze vyvodit, o kolik byla nejvyšší povolená rychlost v daném místě překročena, neboť na bloku je uveden pouze jeden údaj týkající se naměřené rychlosti, a to 61 km/h. Z tohoto obecného vymezení není zřejmé, jaká byla v daném měřeném úseku stanovena nejvyšší povolená rychlost. Výši nejvyšší povolené rychlosti nelze dovozovat jen z pouhého odkazu na přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Popis jednání musí být jasný, určitý a srozumitelný, aby nemohl být zaměněn s jiným jednáním. Tento pokutový blok tak nemohl být dostatečným podkladem pro zápis bodů. Dále namítl, že správní orgán I. stupně uvedl, že zápis bodů je prováděn na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a v případě, kdy existuje toto oznámení, není oprávněn nikterak zkoumat podklad pro vznik tohoto oznámení. Pak se postup správního orgánu jeví jako rozporný s požadavkem na ekonomii správního řízení, pokud jako podklady pro vydání rozhodnutí shromažďuje pokutové bloky, ke kterým poté nepřihlíží.

20. Dne 12. 12. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

21. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

22. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

23. Žalobce nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

24. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit uloženou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84*

zákona o přestupcích.“ Svým podpisem schvaluje pachatel přestupku správnost pokutového bloku.

25. Žalobce namítl, že došlo k procesnímu pochybení, neboť správní orgán nevyslechl policisty jako svědky a spokojil se jako s důkazem s oznámením o přestupku a pokutovými bloky, které jako důkaz pro potřeby správního trestání nemohou postačovat. Soud zdůrazňuje, že je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů do registru řidičů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněný z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i způsob vedení řízení. Pokud žalobce namítl, že správní orgány nedostály své povinnosti a policisty nevyslechly ani v jednom z pěti přestupků, byl by takový postup na místě ve správním řízení o těchto přestupcích. To ale nikdy nebylo zahájeno, neboť žalobce souhlasil a svým podpisem vždy stvrdil, že se skutku, který byl předmětem daného zkráceného řízení, dopustil, považuje ho za dostatečně prokázaný a souhlasí s jeho právní kvalifikací a výší sankce. Pouze v případě, že by žalobce svým podpisem pokutové bloky nestvrdil a přestupek by byl projednán v běžném řízení, bylo by na místě provádět dokazování (např. zmíněným výsledkem svědka). V řízení o námitkách ale dokazování ohledně odpovědnosti za přestupek neprobíhá, na což správně poukázal žalovaný, proto by výslech policistů, kteří protiprávní jednání žalobce zjistili, byl bezpředmětný. K odkazu žalobce na rozsudek NSS č. j. 1 As 34/2010-73, je potřeba uvést, že byť Nejvyšší správní soud skutečně dospěl k závěrům, které žalobce zmínil, na daný případ tyto závěry nedopadají, neboť byly formulovány ve vztahu k řízení o přestupku, nikoliv v řízení o námitkách proti záznamům bodů v registru řidičů. Žalobní bod není důvodný.
26. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 3. 2. 2015 žalobce namítl, že byl ovlivněn policistovým tvrzením, že za dané přestupkové jednání je žádné body nezaznamenávají, čímž tento policista sledoval vlastní zájmy, neboť policisté jsou odměňováni podle úspěšnosti postihů. K tomu soud uvádí, že tímto žalobním bodem žalobce nijak nezpochybňuje, že zmíněný pokutový blok podepsal. Tím se žalobce doznal ke spáchání přestupku, přičemž převzal odpovědnost za správnost popisu tohoto jednání uvedeného v pokutovém bloku a jeho právní kvalifikace. Důvody, pro něž žalobce písemně projevil souhlas s vyřízením přestupkového jednání v blokovém řízení, jsou irelevantní. Pokutový blok nebyl zrušen ani na základě žalobcova podnětu k provedení přezkumného řízení, i nadále tak požívá presumpce zákonnosti a správnosti a správní orgány (stejně jako soud) rozhodující v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů jím jsou vázány. Záznam bodů do registru řidičů je spojen s právní kvalifikací přestupkového jednání a závazně stanoven v příloze k zákonu o silničním provozu. Z tohoto hlediska je nevýznamné, zda žalobce při udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení věděl, že je s tímto přestupkem spojen záznam bodů do registru řidičů. Soud neprovedl důkaz výsledkem policistů přítomných žalobcovu chování dne 3. 2. 2015, jak navrhl žalovaný, neboť pro posouzení žaloby jde o důkaz neúčelný. Žalobní bod je nedůvodný.

27. Posledním žalobním bodem žalobce namítl, že uložení trestu v podobě odnětí řidičského oprávnění na dobu jednoho roku je nepřiměřené. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu oznámí obecní úřad obce s rozšířenou působností řidiči, že dosáhl celkového počtu 12 bodů, a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů od doručení tohoto oznámení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení pozbývá takový řidič právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku. Z toho plyne, že ztráta řidičského oprávnění na dobu 1 roku je automatickým následkem dosažení 12 bodů. Zákon nevytváří správním orgánům prostor pro správní uvážení, ať již jde o nastoupení následků dosažení 12 bodů v podobě pozbytí řidičského oprávnění, nebo o dobu pozbytí práva k řízení motorového vozidla. Správní orgány a následně ani soud proto nemohou posuzovat, zda je zákonem předvídaná sankce za dosažení 12 bodů v registru řidičů přiměřená vzhledem k jednání řidiče a jeho poměrům. Žalobní bod je nedůvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

28. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval s odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). V daném případě však žalovanému takové náklady nevznikly. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal. K požadavku žalovaného, aby mu soud přiznal právo na náhradu hotových výdajů ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, odkazuje soud na závěr Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, podle něhož se tento nález ve správním soudnictví neužije.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu